

kapo 2

on - Venku už svítá a ty pořád ještě spíš, máš ještě půlnoc na řasách.

Sny co se ztrácí, jsou ti zrovna mnohem blíží, než-li má touha být ti v snách.

Takový malý zázrak zrození, taková malá pojistka, procitáš do budíku zvonění, jsi moje zcela do štítku.

ona - Řekni kam se ztrácíš a kam odcházíš, proč ráno věčně netrvá. Střechy jsou zmoklé a tvý klíče ve dveřích, mámení lásky potrvá.

Sblížení duši trvá navěky, tys na tu lásku něžně sáh a jestli někdy někam odletí, zbyde mi půlnoc na řasách.

oba - Na řasách půlnoc mít, zvony smíš rozeznít a spolu hlídat, až se ráno rozední.

on - Rozhodíš vlasy jen tak volně na polštář, sluneční svit je pro voní.

Když dávám ruku na tvou hebkou dětskou tvář, váza se růži pokloní. Krásně ti po heřmánku voní dech, jako stráž v létě rozkvetlá,

jak rád bych v lese hladil měkký mech, na který ty bys poklekla.

ona - Politá živou vodou v řece blouznění, byla jen zvláštní odměna.

S tebou to láska nikdy nebyl žádný hřích, byla to srdcí ozvěna.

Kudy a kam tě cesty povedou, najednou začínám mít strach, láska je trýzeň, když tě podvedou, zbyde jen půlnoc na řasách.

oba - Na řasách půlnoc mít, zvony smíš rozeznít a spolu hlídat, až se ráno rozední.